

OVERWEGING

VAN OUD NAAR NIEUW

DATUM 1 januari 2021

VOORGANGER Jozef Essing o.p.

EERSTE LEZING Numeri 6, 22-27

EVANGELIE Lucas 2,15-21

Het is me bijgebleven, de nadruk waarop mijn ouders mij voorhielden:

Je moet "zalig nieuwjaar" wensen. Zalig: een vreemd woord, anders nooit gebruikt.

Fijne feestdag of Gelukkig nieuwjaar klinkt vertrouwder; maar dat mocht niet.

Oud geworden begrijp ik beter wat mijn ouders bedoelden.

Want wat wensen wij elkaar eigenlijk toe? Wat verwachten wij van het Nieuwe Jaar?

Dat het mij meezit? Einde van de pandemie? Dat het geluk mij toelacht?

Niks mis mee. Toch is de boodschap van het 'Kind onder ons geboren' anders

En die boodschap hoorden mijn ouders in het woord "zalig", dat vreemde woord.

Wat is dan die boodschap? Wat wenst ons het feest van vandaag dat we vieren, toe?

De oude naam van dit feest is Besnijdenis van de Heer.

Daar horen we van op het eind van het evangelie

Het Kind wordt besneden: een merkteken, ingrijpender dan een tatoeage,

van een relatie, van de relatie die God is aangegaan met afgeschreven mensen.

Hij begint een nieuwe geschiedenis, jaar na jaar, met Abraham en die na hem komen

op het moment dat het leven in hem en Sara dood is gelopen - geen toekomst meer.

Juist dan zegt God: Ik maak u tot vader van vele volken

Een begin boven alle verwachting, waar je denkt dat het afgelopen is;

En dat herhaalt zich steeds opnieuw, jaar na jaar, generatie na generatie.

De boodschap is dat God zijn armen om onze geschiedenis slaat, wat er ook gebeurt;

dat 'het goed komt', maar anders dan wij denken

Waar komt het dus op aan? Dat wij verwachtingen mogen hebben

- zonder hoop kunnen we niet leven -

maar dat we onze stellige verwachtingen kunnen loslaten als het anders loopt,

en de realiteit aangaan die ons teleurstelt en daarin toch toekomst open houden

vanuit de gedachte "wie weet, Godweet", zoals mijn ouders het verwoordden

Want het is in de harde realiteit, soms niet om aan te zien, dat God aan het werk is.

En dat is precies datgene waarin Maria ons voorgaat.

En zo komen we bij de nieuwe naam van het feest dat we vandaag vieren:

Maria moeder van God. Wij staan stil bij haar moederschap

Op de TV was een programma te zien: In de beste families. Moeders.

Moeder en dochter gingen, afzonderlijk en samen, in gesprek met Coen Braak.

Op een gegeven moment legde hij de vraag voor: wat is een goede moeder?
Er helemaal zijn op momenten dat je kind je nodig heeft, antwoordde een moeder
Het kind moet voelen dat het gewenst is, bracht een dochter in
Een ander: Toen ik moeder werd heb ik iets gevoeld wat ik niet eerder had gevoeld
een onvoorwaardelijke liefde als een kracht die me door alles heen trekt.
Als mijn kind iets zou doen wat mij erg kwetst, dan nog zou ik van mijn kind houden.
Echt moeder zijn is aanvoelen wat een kind nodig heeft aan warmte en geborgenheid
en tegelijk het onvoorwaardelijk steunen als het uitprobeert wat het zelf kan.
Het is ruimte geven, ruim baan geven, volgen met het hart, waar het ook heen gaat.
Het begint al bij de geboorte, als het eruit wil, naar buiten wil komen het leven in.

Ruim baan geven aan de weg die haar Kind gaat,
- het 'doortocht verlenen' zoals predikant-dichter Barnard het zo mooi zegt -,
dat maakt Maria tot moeder in de volle zin
- het is meer dan dragen in haar schoot en voeden aan haar borst.
Wat die herders gehoord hebben van de engelen en naar haar overbrengen,
is niet te bevatten: zij, een meisje uit Nazareth, moeder van de Reder van de wereld;
zij, een van de velen die van huis moesten verlaten op last van de keizer,
een van de vele ontheemden van die dagen?
Dat sluit toch niet aan; het is tegen alles in, toch? Maar zij gooit het niet van zich af.
Zij overweegt het in haar hart: zij laat het binnenkomen en draagt het met zich mee,
om open te staan voor een wijder perspectief, voor meer dan wat zij overziet,
voor iets dat haar verwachtingen eerder openbreekt dan bevestigt.
Zo komt er in haar ruimte voor de weg die God met ons gaat.
Dáár houdt zij zich aan vast, als haar kind is achtergebleven in de tempel
en zegt: wist je niet dat ik hier moet ik zijn,
en onder het kruis als het gedaan is met alle verwachtingen die je kunt hebben.
Zij houdt vast aan die God die uit stenen kinderen van Abraham kan verwekken,
midden in de dood het leven.

Zalig Nieuwjaar wens ik u: een jaar onzes Heren:
een jaar waar de Eeuwige zijn armen omheen slaat.
Dat het tóch goed komt als wij het niet meer zien.
Dat Hij onze verwachting niet uitdooft maar verruimt en flexibel maakt,
en richt op wat God voorheeft: vrede voor alle mensen.
Dat houdt ik dat wij niet dichtslaan maar de verbinding blijven zoeken,
anderen niet afschrijven als we teleurgesteld worden in onze verwachting van hen,
maar in donkere uren de kracht vinden
om toekomst voor onszelf en voor anderen open te houden,
geduldig het uithoudend met elkaar, luisterend, speurend naar openingen,
bedacht op het onverwachte dat een geschenk uit de hemel kan zijn.
Zalig Nieuwjaar!